

Autor: Greg Johnson

Rád bych užil článku W. Pierce „Skinheads a zákon“ jako vhodného odrazového můstku pro diskusi o jednom z problémů hnutí bělošského nacionalismu, jež označuji za *předčasný populismus*.

Metapolitiku lze zredukovat na dvě základní oblasti: šíření myšlenek a vytváření komunity.

Bělošský nacionalismus jak jej definuji, je z následujícího důvodu formou **populismu**: žádný systém vlády není legitimní, pokud neusiluje o obecné blaho národa. Systém postrádá legitimitu, pokud na úkor ostatních částí společnosti upřednostňuje určitou třídu, frakci nebo dokonce cizince. Jako populistu mám za to, že zájmům celku nejlépe poslouží elitistický politický systém, pod podmínkou zodpovědnosti elit zbytku společnosti. Odvěkým problémem politiky je nalezení vůdců, kteří kvalitou převyšují obyčejného člověka. Dále věřím, že jakékoliv hnutí usilující o vytvoření populistického systému spočívajícího na zásadách bílého nacionalismu, musí být co možná nejvíce elitistické. Jsem také přesvědčen, že než se ve snaze vytvořit takové hnutí obrátíme na masy, musíme se nejdřív zaměřit na vytvoření vůdcovské kasty.

Bělošský nacionalismus by podle mě měl směřovat i k populismu v běžnějším a zaužívanějším slova smyslu, jelikož v našich podmínkách jsou bílé společenské elity neúměrně často viníky našeho úpadku a bílé masy jsou neúměrně často jeho oběťmi. Aby se bělošský nacionalismus dostal k moci, nestačí pouhá reprezentace všech Evropanů, ale také ochota vypořádat se skutečnými a oprávněnými **nároky za spáchané křivdy**, jež mají bílé masy vůči elitám. Těm nesmíme dovolit ponechat si moc a bohatství získané plundrováním a rozbitím bílé Ameriky. Moje politické sympatie jsou plně na straně střední a pracující vrstvy obyvatelstva, nejvíce poškozenou uzurpací – přestože obecně vzato jsem elitista, co se např. hudebního a uměleckého vkusu týče a stěžejí byste mě mohli potkat v Taco Bell.

„Elitami“ mám ve vlastním slova smyslu na mysli lidi nadprůměrné inteligence, vkusu a ctností. Nemluvím o vyšší společenské vrstvě – nebo o vyšší příjmové a daňové kategorii v případě USA a evropských anglosaských zemích, které postrádají skutečné společenské třídy. „Masami“ v úzkém slova smyslu míním lidi podprůměrné inteligence, vkusu a ctností. Nemám na mysli skupiny obyvatelstva se středními, nebo nízkými příjmy.

Pochopitelně existuje korelace mezi jistými ctnostmi a vkusem na jedné straně a inteligencí

na straně druhé. Vzhledem k celosvětově krajně nebezpečnému a neblahému stavu bílých společností můžeme však s jistotou říci, že těchto souborů vlastností a typů inteligence bychom si jako bělošští nacionalisté neměli přehnaně považovat. „Vynikající vlastnosti“ buržuje přivedly naši rasu na pokraj zapomnění. Naše spása může přijít jen prostřednictvím znovunalezení ctností předmoderních mudrců, válečníků a bardů. Fragmenty těchto vlastností lze nalézt napříč celým spektrem dnešní společnosti.

Proto předčasný populismus neznamena formování nových elit z našich nejlepších lidí, bez ohledu na dnešní společenské rozdíly.

Předčasný populismus znamená rekrutovat lidi podprůměrné či jen průměrně v uvedených kategoriích *předtím* než se dostaneme do pozice elity vybavené schopností a autoritou vést tyto lidi. Mobilizace mas může být předčasná i v případě, že panující historické podmínky znemožňují její využití k dosažení skutečných politických cílů.

Nechci, aby se kvůli mému užití Piercovy eseje o skinheads zdálo, že je tato kritika namířena výhradně na Williama Pierce či skinheads, neboť tento problém se týká mnohem širšího spektra. Stejně tak nejde o souhrnné odsouzení Piercovy činnosti nebo aktivit hnutí skinheads. **Na tomto webu** jsem prezentoval svůj náhled na Pierce a **přetiskl** řadu jeho esejí. Také musím dodat, že mnozí z nejlepších lidí, které jsem měl tu čest poznat, prošli skinheadským hnutím - což mě jen utvrdilo v přesvědčení, že kvalitní lidi lze najít ve všech společenských vrstvách.

William Pierce byl přesvědčený **elitista**. Jeho elitismus však byl poznamenán netrpělivostí. Proto se opakovaně nechával lákat tím, co v momentech klidnější sebereflexe označoval za „šaškárnu“ populismu. Ve své eseji o skinheadech z roku 1995 prokázal znalost a pochopení problémů této subkultury. Když však řešil otázku, zda je vhodnější investovat drahocenný čas a peníze k ovlivnění vysokoškolských studentů či skinheadů, dal Pierce - bývalý vysokoškolský učitel s doktorátem z fyziky - jasně přednost skinheadům. Piercovi bylo jasné, že vysokoškoláci pravděpodobněji dosáhnou v rámci stávajícího systému pozic vlivu a moci - více mu však imponovala výraznější míra rasové uvědomělosti, machismu a agresivity skinheadů v porovnání s průměrným vysokoškolákem. (Těžko říct, kolik je na světě skinheadů, přesto je docela možné, že opravdu tvrdých, atletických vysokoškolských studentů je víc než skinheadů - i když jsou tito mezi studenty v menšině).

Veden toutou úvahou koupil Pierce v roce 1999 skinheadský hudební label Resistance Records. On sám pokládal tento druh hudby za neposlouchatelný, poskytl mu však přístup na celosvětovou skinheadskou scénu a také nezanedbatelný zdroj finančních prostředků. I když National Alliance pokračovala v publikaci materiálů zamýšlených a zaměřených na intelektuální a středostavovské vrstvy, expanze na skinheadskou scénu **odradila část členů National Alliance** a po Piercově smrti skinheadský prvek (a s ním spojení ostří hoši) převzal těžce organizace a přivedl ji *de facto* k zániku. Pierce se samozřejmě pokoušel o selekci a pozvednutí nejlepších jedinců z podhoubí této subkultury, ale ta nakonec stáhla jeho organizaci s sebou.

Úpadek National Alliance je učebnicovým příkladem předčasného populismu. Piercovým základním omylem byla snaha o vytvoření životaschopného politického hnutí bělošského nacionalismu *v rámci současné společnosti*. Když se zamyslíme nad tím, kdo by byl *dnes* ochotný otevřeně *bojovat* za bílou společnost, jen sotva nám vytanou na mysli lidé s vyššími příjmy. Rasově uvědomělí, tvrdí a k boji za bílou společnost dostatečně utužení lidé se rekrutují z největší části z pracující třídy a lidí vykonávající podřadné práce – právě oni byli nejtěživěji zasaženi uzurpací vlastních zemí a právě oni mají nejméně co ztratit a nejvíce získat při pokusu o bílou revoluci. Problém však zůstává, že za současného stavu nejsou bělošští nacionalisté schopni tyto lidi organizovat a vést; a i kdybychom snad byli, nejsme absolutně v pozici zničit současný systém.

Předčasný populismus je omylem, protože:

1. Podrývá naši schopnost vytvořit a udržet při životě elitní organizace předvoje bělošského nacionalismu.
2. Vede dobré, rozumné, obyčejné lidi k plýtvání času peněz a úsilí na předčasný politický aktivismus, místo toho, aby zakládali rodiny a budovali kariéry.
3. Vede k tolerování pochybných, odpudivých šílenců, kteří zničí vše, na co sáhnou a návdavkem brání přilákání kvalitnějších lidí (mezi něž řadím určitý druh vysoce funkčních excentriků). Pokud skutečně věříme našemu světonázoru, musíme mít dostatek důvěry, že mu uvěří i duševně zdraví a normální lidé a musíme skoncovat s hýčkáním každého příslovečného potulného psa, který se ukáže u našich dveří, protože tak zoufale toužíme po lidech ochotných naslouchat našemu poselství. Je nutné skoncovat s počítáním šílenců v našich řadách a místo toho se soustředit na zástupy kvalitnějších lidí, které tito šílení odrazují.
4. Podporuje „přehnané chlápáctví“: fetišizace střelných zbraní, muskulatury a machismu – včetně jedné z nejhorších, vlastní rukou způsobených nemocí naší rasy – alkoholismu – v bodu historie, kdy se naše hnutí musí soustředit na kumulaci intelektuální kapacity, technologické zdatnosti, komunikačních dovedností (zejména psaní a řečnického umění), šikovnou práci s médii, organizační zdatnost a dobrý vkus – zejména v oblasti designu a reklamy.

Aby nedošlo k omylu: každý Evropan by měl být fyzicky zdatný a schopný sebeobranu. A ano – feminismus zůstává absurdním nesmyslem. A ne, nikdo by neměl mít za cíl stát se slabochem. Přehnané chlápáctví je přesto bláznovstvím. Kolik našeho úsilí bylo zhceno opileckými rvačkami, vychloubáním a nerozvážností? Kolik našich lidí hnije ve vězeních kvůli všemožným kombinacím testosteronu, alkoholu a zbraní? Kolik našich lidí se neubrání obdivu dobře vypadajících chlapečků v uniformách, kteří jsou ale objektivně proti nám? Kolik organizací zaniklo kvůli nešťastnému zvyku dosazovat na přední posty drsňáky a zázračné děti na pozice, které byly nad jejich síly a schopnosti?

Souhlasím s Jonathanem Bowdenem a jeho ideálem „kultivovaného rabijáta“ (*cultured thug* –

vycházejícího z Byronovy představy o „ušlechtilém divochovi“ – pozn. DP). Měli bychom však klást důraz na stránku kultivovanosti a nikoli divoštví, jak to dělal William Pierce a mnoho dalších.

Konečným výsledkem předčasného populismu, hýčkání šílenců a přílišného chlapáctví jsou selhání, vyhoření a zahořklost všech zúčastněných.

Nač tedy ten spěch? Jsem si plně vědom našich stárnoucích a ubývajících populací, vím, že nás barevní demograficky zaplavují. Přesto budou za 20, 30 či 40 let – po smrti mnohých čtenářů této krátké eseje – na světě stamiliony Evropanů – včetně milionů tvrdých, rozzlobených a mužných bělochů. Bude jich vlastně víc (než dnes), protože i když se naše populace zmenšují a šediví, uzurpace našich zemí postihne čím dál tím vyšší příjmové skupiny. Systém nám bezděky připravuje armádu rozhněvaných, okradených a zocelených bělochů – a ti nikam jen tak nezmizí.

Takže máme čas zaměřit se na jiné věci. Na politiku je příliš brzy, takže si vyčleňme čas na položení pevných metapolitických základů pro úspěšné vedení politiky – až přijde správný čas. Metapolitiku lze zredukovat na dvě základní oblasti: šíření myšlenek a vytváření komunity.

Základní metapolitické otázky zní: Kdo jsme? Kdo jsou naši nepřátelé? Co je správné? Co je možné? Na tyto otázky musíme najít odpovědi platné pro nás samé i náš lid – pokud jej tedy chceme úspěšně vést. Stejně tak musíme k dokonalosti vypilovat naše poselství, dovednosti a mediální prostředky nutné k dosažení všech bílých skupin.

Vytváření komunity především znamená zformování nové vůdcovské kasty, vůdčí inteligence naší rasy. Tato kasta ukáže cestu k Bílé republice a pak z ní bude zformována i elitní vrstva tohoto útvaru. Historii tvoří elity. Rasově populistické společnosti budou vedeny elitami. Efektivní rasově populistická hnutí budou vedena elitami. Staňme se touto elitou.

Předčasného populismu není třeba. Až nastane možnost docílit změny politickou akcí a my budeme hodni toho vést naše lidi, ti tady pořád budou. Proto mají bělošští nacionalisté čas uvést věci do pořádku. A pokud na tuto nápravu již čas nezbyvá, jedno opakování neúspěšné strategie navíc nás stejně nespasí.

Úvaha Grega Johnsona **Premature Populism** vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 3. května 2013.